

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1127/2024
25.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милорад Пешић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за телекомуникације „Телеком Србија“ АД Београд, чији је пуномоћник Бранислав Недић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2319/23 од 20.09.2023. године, у седници одржаној 25.09.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2319/23 од 20.09.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 9/22 од 08.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду број ... од 04.08.2021. године и решење о измени допуне решења о отказу уговора о раду број ... од 04.08.2021. године, бр. ... од 18.08.2021. године као и да се пониште све правне последице које су ова решења произвела, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад на одговарајуће послове који одговарају стручној спреми тужиоца и да му обезбеди сва права из радног односа као да решење о отказу уговора туженог број ... од 04.08.2021. године и решење о измени допуне решења о отказу уговора о раду број ... од 12.08.2021. године нису ни донети као неоснован. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоца распореди на послове агента ... послова: ... послови, као недозвољена. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2319/23 од 20.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда

Првог основног суда у Београду П1 9/22 од 08.02.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити је пак учињена нека друга битна повреда поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог по уговору о раду од 17.05.2021. године на неодређено време, на радном месту агента ... . Дана 24.06.2021. године у току рада у 10 часова, гледао је видео клип на „You Tube“ када је ББ у току трајања клипа објавио да му је ВВ слао поруке са конкретног броја који је био приказан у клипу. Направио је паузу и пробао да преко „ТИС“ апликације утврди коме тај број припада – извршио је претрагу корисничког броја 064/**** који број припада категорији заштићених бројева, иако је знао да је то забрањено радити самоиницијативно већ само по захтеву корисника. То је знао још моментом заснивања радног односа. Тужиоцу је уручено упозорење о повреди обавезе број ... од 14.07.2021. године и по спроведеном дисциплинском поступку донето решење о отказу. Како је тужилац објективно и разумно знао да такво понашање је супротно стандарду очекиваног понашања од запосленог је истовремено противправно и незаконито то је од стране нижестепених судова закључено да је тужилац учинио повреду из члана 16. став 2. алинеја 3 и 18 Уговора о раду и члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду те да је његов захтев за поништај решења о отказу уговора о раду број ... од 04.08.2021. године и решење о изизмени допуне решења о отказу уговора о раду број ... од 12.08.2021. године, неоснован. Сходно одлуци о захтеву за поништај решења одбијен је и тужбени захтев у преосталом делу – враћање на рад.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су на утврђено чињенично стање правилно применили материјално право.

Према члану 16. став 2. алинеја 3 и 18 назначеног уговора о раду прописано је да постоји повреда радне обавезе у случају непоштовања радне дисциплине, нецелисходног и неодговорног коришћења средстава рада и прекорачења овлашћења, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца који је прописан одредбом члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду.

Тужилац је приликом заснивања радног односа знао да је понашање које је садржано у радњи коју је предузео противно стандарду очекиваног понашања и као такво и недозвољено и противправно. Тај стандард очекиваног понашања је објективан и логично је да је тужилац као запослени на описаном радном месту тај стандард морао да испоштује. Такав приступ тужиоца не може се окарактерисати као нехатно

понашање. Радња тужиоца самим предузимањем посла је свршена а последица се огледа у кршењу очекиваног стандарда понашања и забрањеног понашања. Стога није од значаја чињеница да ли је за трећа лица наступила каква штетна последица јер је повреда радне дисциплине у овом случају уједно и узрочно и последично опредељена кроз предузимање забрањене радње без захтева корисника.

Нису од значаја наводи ревизије да суд није утврђивао постојање свести и воље код тужиоца за извршени преступ јер су то елементи појма кривице који се у овом случају јасно показују да је за учињени преступ вољан елемент свести и предузета радња без обзира на околност постојања штетне последице. У суштини, последица у овом случају огледа се у постојању опасности да таква штетна последица може наступити. Сходно томе, правилно су оцењене околности и тежина учињене повреде радне обавезе и мера која је изречена услед такве повреде. Правилно је закључено да здравствено стање тужиоца (да болује од епилепсије) није од утицаја за доношење другачије одлуке. Ни остали наводи из ревизије нису од таквог значаја да могу довести до другачије одлуке суда.

Имајући у виду напред изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Како састав одговора на ревизију није трошак који је био неопходан за туженог за вођење ове парнице, то је Врховни суд применом члана 154. став 1. у вези члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу другом.

**Председник већа-судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић